Dosarul nr. 2c-2848/2022

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat
la data de 21 octombrie 2025 municipiul Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Eugenia Culinca
grefier Vanesa Malcic

examinând în şedinţă de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acţiuni „OTP Bank” împotriva Procuraturii municipiului Chişinău, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Mirador Impex” cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunul imobil,

în conformitate cu prevederile art. 236, 238-241, 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

c o n s t a t ă:

ÎN FAPT.

1. La 18 noiembrie 2022, Societatea pe Acţiuni „OTP Bank” (în continuare SA „OTP Bank”) a depus cererea de chemare în judecată împotriva Procuraturii municipiului Chişinău, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Mirador Impex” (în continuare SRL „Mirador Impex”) cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunul imobil.

2. În motivarea cererii înaintate a indicat reclamantul că, în anul 2010 a acordat un credit SC „MCV – Prim” SRL, credit care nu a fost achitat până în prezent. Respectiv, în vederea asigurării rambursării creditului, garantul ipotecar SC „Mirador Implex” a ipotecat bunul imobil, încăpere nelocativă cu o suprafaţă totală de 159, 7 m.p., situată în municipiul Chişinău, strada *****, cu nr. cadastral *****.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chişinău din 29 noiembrie 2016, s-a admis integral acţiunea băncii privind transmiterea silită în posesiune a bunului ipotecat. Hotărârea a fost menţinută, inclusiv, de către Curtea Supremă de Justiţie. În vederea executării hotărârii judecătoreşti, prin procesul – verbal de transmitere şi evacuare din 21 iunie 2018, garantul ipotecar SC „Mirador Implex” a transmis în posesiunea băncii spre valorificare bunul imobil ipotecat.

4. Subsecvent, indică reclamantul că, Direcţia generală urmărire penală exercită urmărirea penală în cauza penală în privinţa lui *****, învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 196 alin. (4), 238 şi 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal.

5. Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chişinău nr. 12-144/18 din 15 iunie 2018, judecătorul de instrucţie a admis demersul procurorului privind autorizarea interdicţiei de înstrăinare a bunului imobil ipotecat transmis în posesiunea băncii.

6. Consecutiv, în vederea radierii interdicţiilor aplicate, reclamantul s-a adresat către Procuratura municipiul Chişinău, sectorul Centru prin sesizarea din 20 septembrie 2018. Cererea depusă a fost

respinsă prin ordonanţă ca fiind prematură. Ordonanţa a fost menţinută de către procurorul ierarhic superior.

7. Susţine reclamantul că, în calitate de posesor al bunului grevat, băncii nu i-a fost comunicată ordonanţa procurorului de aplicare a sechestrului şi nici încheierea judecătorului de instrucţie. În acest sens, consideră reclamantul că, prin aceste inacţiuni, se urmăreşte sabotarea băncii în acţiunea de comercializare a bunului ipotecat şi recuperarea creanţelor, din motiv că aplicarea sechestrului a fost dispusă odată cu iniţierea de către bancă a procesului de comercializare a bunului gajat. Consideră că, sechestrul aplicat de către organul de urmărire penală asupra bunului imobil care deja se află în posesia legală a băncii este ilegal şi absolut abuziv.

8. La fel, indică reclamantul că, din momentul iniţierii cauzei penale, în cadrul căreia s-a dispus aplicarea sechestrului pe bunul imobil, şi până la momentul înaintării cererii de chemare în judecată, SRL „Mirador Impex" (debitorul ipotecar) sau banca (creditorul ipotecar) nu deţine calitate de bănuit, învinuit sau inculpat, şi nici nu întruneşte nici unul din criteriile stabilite la art. 202 alin. (3) şi 204 alin. (1) din Codul de procedură penală. Astfel, consideră reclamantul că, dispunerea aplicării sechestrului în condiţii evidente ce nu corespund cadrului legal, constituie prin sine, o acţiune ilicită şi abuzivă, urmărind un scop ilicit de împiedicare şi stopare a activităţii băncii de recuperare a creanţelor.

9. În concluzie, relevă reclamantul că, la speţă, sechestrul aplicat în cadrul procesului de urmărire penală împotriva unei persoane terţe, în privinţa bunului proprietate privată grevat în folosul băncii, reprezintă o ingerinţă în exerciţiul dreptului de proprietate care îndreptăţeşte titularul dreptului de a-şi apăra dreptul de proprietate în ordinea procedurii civile, procuraturii, în calitate sa de pârât, revenindu-i sarcina probaţiunii admisibilităţii ingerinţei exercitate în exerciţiul dreptului reclamantei în interesul urmăririi penale.

10. Drept urmare, solicită reclamantul emiterea unei hotărâri judecătoreşti privind ridicarea sechestrului aplicat asupra încăperii nelocative cu suprafaţă totală de 159, 7 m.p., situată în municipiul Chişinău, strada *****, cu nr. cadastral *****.

11. Prin referinţa depusă, pârâtul a solicitat respingerea acţiunii ca fiind neîntemeiată. A indicat că, la 20 august 2022, în cauza penală de învinuire a lui ***** şi *****, a fost întocmit rechizitoriu şi a fost expediată cauza pentru examinare în fond la Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani. În aceste circumstanţe, consideră că, asupra acţiunii înaintate urmează să se expună completul de judecată care judecă nemijlocit cauza penală menţionată.

12. În cadrul şedinţei de judecată, reclamantul a susţinut integral cererea de chemare în judecată şi a solicitat admiterea acţiunii pe motivele invocate.

13. Pârâtul a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. Intervenientul accesoriu, deşi a fost citat legal, în şedinţă nu s-a prezentat.

MOTIVAREA INSTANȚEI.

Legislaţia şi standardele relevante.

14. Pornind de la obiectul litigiului dedus judecăţii, instanţa de judecată consideră necesar de a releva prevederile legale aplicabile speţei conţinute la art. 202 din Codul de procedură penală, care statua că, *organul de urmărire penală din oficiu sau instanţa de judecată, la cererea părţilor, poate lua în cursul procesului penal măsuri asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de*

infracţiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum şi pentru garantarea executării pedepsei amenzii. Măsurile asiguratorii pentru repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, pentru eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor, precum şi pentru garantarea executării pedepsei amenzii, constau în sechestrarea bunurilor mobile şi imobile în conformitate cu art. 203-210.

15. La rândul său art. 203 din Codul de procedură penală indică că*, punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor şi interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestru a conturilor şi a depozitelor bancare sânt încetate orice operaţiuni în privinţa acestora. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracţiune, acţiunea civilă sau eventuala confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor ori a contravalorii bunurilor prevăzute la art. 106 alin.(2) şi art.106[1] din Codul penal.*

16. Astfel, art.106 alin. (1)-(4) din Codul penal statuează că, (*1) Confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei infracţiuni; b) rezultate din infracţiuni, precum şi orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; e) deţinute contrar dispoziţiilor legale; f) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracţiunilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului. (2[1]) Dacă bunurile rezultate din infracţiuni şi veniturile de la aceste bunuri au fost comasate cu bunurile dobândite legal, se confiscă acea partea din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracţiuni şi a veniturilor de la aceste bunuri. (3) Dacă bunurile menţionate la alin.(2) lit.a) şi b) aparţin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu ştia şi nici nu trebuia să ştie despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se confiscă contravaloarea acestora. Dacă bunurile respective au fost transferate cu titlu gratuit unei persoane care nu ştia şi nici nu trebuia să ştie despre scopul utilizării sau originea acestora, bunurile se confiscă. (4) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabileşte o pedeapsă penală.*

17. Conform art.106[1] alin.(1) din Codul penal, *sunt supuse confiscării şi alte bunuri decât cele menţionate la art.106 în cazul în care persoana este condamnată pentru comiterea infracţiunilor prevăzute la articolele 158, 165, 206, 208[1], 208[2], 217–217[4], 218–220, 236–240, 243, 248–253, 256, 260[3], 2604, 279, 280, 283, 284, 290, 292, 302, 324–329, 330[2], 332–335[1] şi dacă fapta a fost comisă din interes material.*

18. În conformitate cu art. 204 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, *pentru repararea prejudiciului cauzat prin infracţiune pot fi puse sub sechestru bunurile bănuitului, învinuitului, inculpatului sau ale părţii civilmente responsabile în suma valorii probabile a pagubei. Pentru a garanta executarea pedepsei amenzii pot fi puse sub sechestru numai bunurile învinuitului sau ale inculpatului, în funcţie de suma maximă a amenzii care poate fi stabilită pentru infracţiunea comisă. Pentru a asigura o eventuală confiscare specială sau confiscare extinsă a bunurilor pot fi puse sub sechestru bunurile prevăzute la art.106 alin.(2) şi art.106[1] din Codul penal. În cazul în care bunurile*

ce urmau a fi supuse confiscării speciale sau confiscării extinse nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate ori dacă acestea aparţin sau au fost transferate oneros unei persoane care nu ştia şi nici nu trebuia să ştie despre scopul utilizării sau originea bunurilor, se iau măsuri asiguratorii pentru confiscarea contravalorii acestora.

19. Potrivit prevederilor art. 205 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, *punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau de către instanţă numai în cazurile în care există o bănuială rezonabilă că bunurile urmărite vor fi tăinuite, deteriorate sau cheltuite. Punerea sub sechestru a bunurilor se aplică în baza ordonanţei organului de urmărire penală, cu autorizaţia judecătorului de instrucţie sau, după caz, a încheierii instanţei de judecată. Procurorul, din oficiu sau la cererea părţii civile, înaintează judecătorului de instrucţie demers, însoţit de ordonanţa organului de urmărire penală privind punerea bunurilor sub sechestru. Judecătorul de instrucţie, prin rezoluţie, autorizează punerea bunurilor sub sechestru, iar instanţa de judecată decide asupra cererilor părţii civile ori ale altei părţi, dacă bănuiala rezonabilă indicată la alin. (1) este motivată. În ordonanţa organului de urmărire penală sau, după caz, în încheierea instanţei de judecată cu privire la punerea bunurilor sub sechestru vor fi indicate bunurile supuse sechestrului, în măsura în care ele sânt stabilite în procedura cauzei penale, precum şi valoarea bunurilor necesare şi suficiente pentru asigurarea acţiunii civile.*

20. În temeiul art.209 din Codul de procedură penală, *(1) Punerea bunurilor sub sechestru poate fi contestată în modul stabilit de prezentul cod, însă plângerea sau recursul înaintat nu suspendă executarea acestei acţiuni. (2) Alte persoane decât bănuitul, învinuitul, inculpatul care consideră că punerea sub sechestru a bunurilor lor este efectuată ilegal sau neîntemeiat sunt în drept să ceară organului de urmărire penală sau instanţei să scoată bunurile de sub sechestru. În cazul în care acestea refuză să satisfacă rugămintea sau nu au comunicat persoanei respective despre soluţionarea cererii timp de 10 zile din momentul primirii ei, persoana este în drept să solicite scoaterea bunurilor de sub sechestru în ordinea procedurii civile. Hotărârea instanţei de judecată în privinţa acţiunii civile privind scoaterea bunurilor de sub sechestru poate fi atacată de către procuror în instanţa ierarhic superioară cu recurs în termen de 10 zile, însă, după intrarea ei în vigoare, este obligatorie pentru organele de urmărire penală şi pentru instanţa de judecată care judecă cauza penală în cadrul soluţionării chestiunii ale cui bunuri trebuie să fie confiscate sau, după caz, urmărite.*

21. În conformitate cu art. 210 din Codul de procedură penală, *bunurile se scot de sub sechestru prin hotărârea organului de urmărire penală sau instanţei dacă, în urma retragerii acţiunii civile, modificării încadrării juridice a infracţiunii incriminate bănuitului, învinuitului, inculpatului ori din alte motive, a decăzut necesitatea de a menţine bunurile sub sechestru. Instanţa de judecată, judecătorul de instrucţie sau procurorul, în limitele competenţei lor, ridică sechestrul asupra bunurilor şi în cazurile în care constată ilegalitatea punerii acestora sub sechestru de către organele de urmărire penală fără autorizaţia respectivă. Potrivit cererii părţii civile sau a altor persoane interesate de a cere repararea prejudiciului material în ordinea procedurii civile, organul de urmărire penală sau instanţa de judecată este în drept să menţină bunurile sub sechestru şi după încetarea procesului penal, scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau achitarea persoanei, timp de o lună de la intrarea în vigoare a hotărârii respective.*

22. Indubitabil, Constituţia Republicii Moldova, prin art. 46 şi 127, garantează dreptul la proprietate, instituind normele constituţionale în conformitate cu care statul asigură dreptul de proprietate, ocroteşte şi garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicţie cu interesele societăţii.

23. Reglementări similare sunt reţinute şi de Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, Protocolul adiţional 1, art. 1, care recunoaşte dreptul oricărei persoane fizice sau juridice la respectarea bunurilor sale, precizând că nimeni nu poate fi lipsit de proprietate decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de Lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional, ceea ce semnifică inclusiv că orice fapt, act şi/sau acţiune care îngrădeşte dreptul de proprietate este contrar Convenţiei şi implicit dreptului la respectarea bunului, or proprietarul dispune de posesia, folosinţa şi dispoziţia asupra acestuia, elementele dreptului de proprietate urmând să determine posibilitatea reală şi fără impedimente a exploatării proprietăţii, exploatare care ar fi iluzorie fără instituirea dreptului real la valorificare a terenului aferent, inclusiv dreptul de a-şi exercita oportunitatea deplină la libera alegere a modului de folosinţă.

24. Totodată, instanţa de judecată relevă că în jurisprudenţa CtCEDO, şi anume cauza *Air Canada vs. Regatul Unit* (p. 32 şi 33), Curtea a reţinut că, măsura sechestrului judiciar reprezintă o reglementare a folosinţei bunurilor, mai exact, un control privind utilitatea bunului, astfel că titularului îi este limitat atributul de folosinţă din componenţa dreptului de proprietate. Curtea a statuat în repetate rânduri că, o ingerinţă în dreptul de proprietate trebuie să fie prevăzută de lege şi să urmărească unul sau mai multe scopuri legitime. În plus, trebuie să existe un raport rezonabil de proporţionalitate între mijloacele utilizate şi scopurile urmărite. Cu alte cuvinte, Curtea trebuie să stabilească dacă a fost păstrat un echilibru între cerinţele interesului general şi interesele persoanelor în cauză (*a se vedea Silickiene, citată anterior, pct. 63*).

25. La fel, în hotărârea emisă în cauza *Terbiş şi Viziteu împotriva României*, Curtea a notat că sarcina de a proba originea licită a bunurilor prezumate a fi fost dobândite ilicit poate, în mod legitim, să fie transferată părţilor adverse în astfel de proceduri de confiscare fără caracter penal, inclusiv, în proceduri civile in rem.

26. Mai notează Curtea că, măsurile de confiscare pot fi aplicate nu numai asupra produselor provenite direct din săvârşirea de infracţiuni, ci asupra bunurilor, inclusiv, asupra oricăror venituri şi alte avantaje indirecte, obţinute prin convertirea sau transformarea produselor provenite direct din săvârşirea de infracţiuni sau amestecarea acestora cu alte bunuri, posibil legale. În cele din urmă, măsurile de confiscare pot fi aplicate nu doar persoanelor direct suspectate de săvârşirea de infracţiuni, ci şi oricăror părţi terţe care deţin drepturi de proprietate fără necesara *bona fide*, cu scopul de a masca rolul lor ilegal în acumularea averilor ilicite în cauză (*a se vedea Gogitidze şi alţii, citată anterior, pct. 105, şi supra, pct. 38-43 şi 68*).

Aprecierea instanţei de judecată.

27. Din materialele cauzei deduse judecăţii, se reţine cu certitudine că, de către Procuratura municipiului Chişinău, Oficiul Centru, din anul 2011 până în anul 2022, a fost exercitată urmărirea penală în cauza penală în privinţa lui ***** şi *****. Astfel, prin încheierea Judecătoriei Chişinău nr. 12-144/18 din 15 iunie 2018, judecătorul de instrucţie a admis demersul procurorului privind autorizarea interdicţiei de înstrăinare a bunului imobil ipotecat transmis în posesiunea băncii, şi

anume încăperea nelocativă cu suprafaţă totală de 159, 7 m.p., situată în municipiul Chişinău, strada *****, cu nr. cadastral *****, la cererea părţii vătămate ***** (f.d. 82-83).

28. Consecutiv, în vederea radierii interdicţiilor aplicate, reclamantul s-a adresat către Procuratura municipiului Chişinău, sectorul Centru, prin sesizarea din 20 septembrie 2018 (f.d. 16). Cererea depusă a fost respinsă prin ordonanţa Procuraturii municipiului Chișinău, oficiul Centru din 26 februarie 2019, ca fiind prematură (f.d. 19). Ordonanţa din 26 februarie 2019 a fost menţinută de către procurorul ierarhic superior, prin ordonanța din 9 aprilie 2019 (f.d. 23-24).

29. La 20 august 2022, în privinţa lui *****, învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (5) şi art. 42 alin. (3), 238 din Codul penal, şi a Lidiei Ceban, învinuită de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 238 din Codul penal, a fost întocmit rechizitoriu (f.d. 84-102). Cauza penală în privinţa acestora a fost expediată pentru examinare în fond Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani. Potrivit informaţiei publice de pe portalul instanţelor de judecată, cauza penală menţionată se află în continuare în examinare.

30. La caz, instanţa concluzionează că, la aplicarea sechestrului s-a demonstrat cu certitudine legalitatea ingerinţei în dreptul de proprietate al reclamantei, or, prin încheierile Judecătoriei Chişinău nr. 12-144/18 din 15 iunie 2018, s-a autorizat punerea sub sechestru în scopul asigurării unei eventuale confiscări speciale sau extinse asupra bunului imobil sau repararea prejudiciului cauzat prin infracţiune.

31. Aşadar, reieşind din prevederile legale enunţate, instanţa de judecată consideră inoportună ridicarea sechestrului aplicat pe încăperea nelocativă cu suprafaţă totală de 159, 7 m.p., situată în municipiul Chişinău, strada *****, cu nr. cadastral *****. Prin urmare, instanţa ajunge la concluzia de a respinge solicitarea reclamantei privind scoaterea de sub sechestru a bunului mobil ca neîntemeiată.

32. Reieşind din normele legal citate, instanţa de judecată remarcă că, pot fi sechestrate bunurile imobile şi mobile, adică valorile materiale. Sechestrarea bunurilor care rezultă din infracţiune se dispune asupra oricăror bunuri, indiferent de natura acestora. Respectiv, bunurile rezultate din infracţiune constituie şi avantajul economic obţinut în urma săvârşirii faptelor penale. Avantajul economic poate consta într-un bun de orice natură, corporal sau incorporal, mobil sau imobil, precum şi acte juridice sau documente care atestă un titlu sau drept asupra unui bun. În această ordine de idei, este de reţinut că, bunurile rezultate din infracţiune sunt supuse sechestrului indiferent de faptul dacă se află în proprietatea învinuitului (inculpatului) sau în proprietatea altor persoane fizice sau juridice.

33. În susţinere, instanţa de judecată menţionează că, punerea sub sechestru a bunului litigios, constituie o măsură procesuală prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică, cu un scop legitim de a repara un eventual prejudiciu cauzat prin infracţiune, fiind proporţională scopului urmărit, reieşind din eventualul cuantum al prejudiciului estimat de organul de urmărire penală. Pentru admiterea unei cereri de chemare în judecată privind revendicarea dreptului pretins lezat, urmează a fi întrunite condiţiile: săvârşirea acţiunilor ce împiedică exercitarea folosirii şi dispoziţiei bunurilor, şi că aceste acţiuni să fie constatate ca fiind ilegale.

34. Analizând circumstanţele de fapt în prezenta speţă şi raportându-le circumstanţelor de drept, temei legal de a scoate bunul imobil de sub sechestru, aplicat în cadrul urmăririi penale şi autorizat prin încheierile judecătorului de instrucţie al Judecătoriei Chişinău nr. 12-144/18 din 15 iunie 2018, instanţa de judecată nu a constatat.

35. În altă ordine de idei, instanţa notează că, încheierea Judecătoriei Chişinău nr. 12-144/18 din 15 iunie 2018, prin care s-a autorizat punerea sub sechestru în scopul asigurării unei eventuale confiscări speciale sau extinse asupra bunului imobil sau repararea prejudiciului cauzat prin infracţiune, este în vigoare. Reclamantul nu a prezentat probe ce ar confirma faptul contestării acestei încheieri. Din certificatul eliberat de organul cadastral rezultă că sechestrul este aplicat în continuare pe bunul imobil invocat de reclamant în speţă. Potrivit informaţiei publice de pe portalul instanţelor de judecată, cauza penală menţionată se află în continuare în examinare în instanţa de fond.

36. Astfel, având în vedere că, până în prezent, cauza penală în privinţa *****, învinuit de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (5) şi art. 42 alin. (3), 238 din Codul penal, şi a lui *****, învinuită de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 238 din Codul penal, unde parte vătămată este *****, fondatorul garantului ipotecat SRL „Mirador Impex", se află în examinare în fond, iar, o soluţie pe acest dosar încă nu a fost adoptată, instanţa consideră că este întemeiată soluţia de a menţine în continuare sechestrul aplicat pe bunul imobil de pe str. Armenească nr. 25 din mun. Chişinău, în vederea asigurării unei eventuale confiscări speciale, confiscări extinse a bunurilor sau a reparării prejudiciului cauzat prin infracţiune.

37. Drept urmare, audiind explicaţiile participanţilor la proces, examinând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate şi normele aplicabile speţei, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a respinge integral cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu prevederile art. 236, 238-241, 362 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acţiuni „OTP Bank" împotriva Procuraturii municipiului Chişinău, oficiul Centru, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Mirador Impex" cu privire la ridicarea sechestrului de pe bunul imobil se respinge ca neîntemeiată.,

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecător Eugenia Culinca